HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 94r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

degenerasse gignendo Permanent enim quantum
in se et quantum illa manifestabile pris et idem
mutabilem essentiam. quasi sit ei innugenita
sin nativitate dissimilitudine degenerante essentie
naturalis mysterie Et siquis intelligens filiez
secundum essentiam filium eius aut et filio intelligit
eundem dicens filium quem prem. a prem pris
aut per emanationem a aliquo passionem. quem ad
modum corporales filios ab incorporali pre. mag
pale filium subsistentem anathema sit Cauet in
omnibus adusii singulare pusitanum intra. neque ac
cusio finitis admittit plures enim heretico
id aero similem secundum divinitatem esse pri filium di
cit. ut pslitudinis. pterite eundem prem esse
qui filium confitemur. quem indiscreta filitudo ad
mittere videat unita ac singularis occasio
nem Quod enim non dissentit in genere id uidet
unione manere nature Sed nativitatem non
admittit hanc fibulam quem unio non hit na
tivitatem Quod enim natum esse hit nascentis sive prem
Neque quem indiscretum nascentis a gignente na
tivitatis ideo ipse est et genitor et genitus cum
non possit alius atque alius esse et genitus et
natus. neque rursum indissimilis esse possit natus
et genitus Anathema gitur est qui in pre et filio
nature filitudinem involendam filii psonalem
significantiam psonabit. quia cum in nullo
differunt res a re. p mutuam similitudinem si
militudo tum ipsa non recipiens unionem
prem et filium p id quod filio indemutabilis
filitudo pris est ofitetur Non enim aut pater
filius pris ut unus dia possit et natus et ge
nitus sicque emanatio fuit commen fluxu
per corporale et mundanum pauersum. id ipse
fluxus retento longine ipse sibi sit serie atque
tenetur coherentia origo quod fluxus Sic pfecta
nativitas est. et cum nature filitudinem manet
non conceptu et partu corporali corporalem incho
atam. secundum eiusdem nature filitudinem in cor
poralis filius ex incorporali pre subsistens
Et sicque preter quam nunquam pre filius intelligitur
alium dicens filium pre prem. preter quam alius
sit preter alius sit alius filius secundum quod dictum est
Alius est qui testimonium phibet mihi. quem
misit pre. preter hanc piam in ecclia intel
ligendam. preterite psone patris et filii ta
men neque idem intelligat filius et pater
similem non dicat etiam uixta essentiam pri

anathema sit Dicum ad aplos Sum est Estote pru
dentes ut sive serpentes et simplices ut columbe
per quod dissidentiam a se aliquam messe nobis
voluit naturam. item ut serpentina prudentia
cum columbe simplicitas repeteret. et simplicitas
columbe prudentia serpentis instrueret fie
ret que et simplex sapientia. et sapiens sim
plicitas Quod preceptum in huius fidei expositio
ne seruatum est. Nam cum superior de qua locuti
sumus sententia id auisset. ne per filitudinem
essentie psonalis unio poteret. neque ut
nature indifferentia pineret filii nati
uitatem. et unus ac solitarius nobis esset in sensu
quasi alter alterum non differret in genere sic con
sequens sententia illi prudentia serpentis au
ofigium cum columbe simplicitate preapinat
per simplicem atque aplicam prudentiam cursum oc
cisum est ne forte per id quod psonalis unio non re
cipere quasi alius sit pre alius sit filius. poteri
mus uter dissimilis nature posse obrepere. ne
deus alius est qui miserit et alius est missus est. quem non
unus est missus et mittens distare ac dissimilis
nature. existimare esse missum et mittens cum
diuise essentie esse non possit natus et genitus
Remet itaque in pre et filio nature indiffe
rentis filitudo per essentie nativitatem Non
tum damnum psone affert ut unus sit missus
et mittens. neque rursum in psone proprietate
cum non possit ipse sibi unus et filius et pre dia
aufert filitudo nature atque ita et nativitate
uerius ad filitudinem pfiat essentie. et fili
tudo essentie non admittit nativitatis pso
nalem uerietate. neque rursum pfessio gignentis
et genuit filitudinem excludit essentie qua cum
gignens et genitus unus est non possit. non
tum diuerse nature sint natus et genitus
Et sicque aliquatenus prem deum unigenitum filium in
telligit. et non sup tpa. et sup omnem humana
nam existimationem unigenitum filium sine pas
sione exstasse qui progrediens euangelicam
poteritatem que tempora quidem interpretationem
de pre et filio asperuatam fidelit autem nos
docuit quod in principio erat uerbum. et uerbum
erat apud deum. et deus erat ubum anathema
sit Pia pfessio est pitre non inter tpa oriri.
Omnem enim intelligentiae sensum excedit inter
ponulis preterni nominis uerietas Et si ipsa
patri nomis per quod impassibilis origo nasceni